

ալ տձեւ, վտիտ ու երկայնաձեւ, և առելի հնգետասաներորդ գարուն անհմուտ գրչաց ձեռագրին նման : Այսպիսի տը պագրութեամբ Իջթարաց գիրք կամ վարդապետութիւն մըն ալ կայ, որոնք գուցէ Իրգարեան տպագրութիւններէն ալ հին ըլլան . բայց ստոյգ տեղեկութիւնն մը չունենանանուս՝ որոշ բան մը չենք կրնար զրուցել :

Բայց այս գիտենք որ Իրգարէն գրեթէ երեսուն տարի առաջ՝ յամի տեան 1539, թաւեկոս Իմբրոսիս անունով Փաւիացի արևելեան լեզուաց հմուտ վարժապետ մը՝ հաւաքմունք կամծաղլի կաքաղ տպագրեց արևելեան լեզուաց՝ ինչպէս որ հաւանական կ'երևնայ, Փաւիաքաղքին մէջ: Կարքին սկիզբը՝ Քաղդէացւոց ու Իշորւոց լեզուին այբուբենը դրած է . ետքն ալ անոնց գրքերէնքանի մը ընտիր հատուածներ՝ հանդերձ լատին թարգմանութեամբ : Ինչնոնցմէ վերջը գրքին 142 իջին ու երեքտասաներորդ գլխոյն մէջ՝ մեր հայերէն տառերուն վրայ կը սկսի խօսիլ: Ամսի հայաստանի վրայ համառօտ աշխարհագրական տեղեկութիւն մը դնելին ետքը՝ մեր այբուբենը կը շարէ լատինագիր հնչմունքներով . եաքը կը սկսի անոնց յատկութեանցը վրայ խօսիլ, ինչուան 174 երեսը : Ինչնոնցմէ ետքը քանի մը ամբողջ երես հայերէն հատուածներ կամ լատինական թարգմանութեամբ : Այս գիրքը քառածալ գիրք ունի, մաքուր տպագրութեամբ . մեղք որ հայերէն գրերը լատինականին գեղեց կութիւնը չունենալին զատ, տպագրութեան անթիւ սխալագրութեամբք ալ լեցուն է : Ա'երեւնայ թէ ասոնցմով և կամասոնց հետեւողութեամբը՝ Ափվուսյ իր հայ և լատին քերականութիւնը տպագրերէ Ա'իլանքաղքին մէջ 1624^{ին}, ինը տարի ետքն ալ իր հայ և լատին բառգիրը Փարիզու մէջ : Այն զրոց գաղափարներուն ինչ ըլլալը չենք գիտեր . հաւանական է որ կորսուած ըլլան :

Իսկէ ետքը եղած տպագրութեանց մէջ ժամանակագրական կարգ պահելը

դժուարին ըլլալով՝ առանձին առանձին քաղաքաց մէջ հաստատուած տպարաններուն վրայ խօսինք համառօտիւ :

(ՄՆԱՑԱՆ ՈՒՐԻՇ ԱԳՐԱՄ)

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԱՌՈՂՋՈՒԹԵԱՆ ԿԱՆՈՆՆԵՐ

ԳԻՐԻԽ Ե .

Ի մոլելէ . — Զ ուր . — Ա բանահ . — Դ ինի . — Գ աբենուր . — (Օ լէ . — Խ ըն . ծորաշուր . — Տ անհանուր . — Ո գելէշ ը մ . պ էլէտ . — (Օ լարահ . — Վ եղբաշուր . — Վ այահ . — Խ անհուէ . — Չ իրալու . — Չ այ :

ՎԱՐԴԱ ըմակելիք խմելու ատեն, չափաւորութիւնն ու խոհեմութիւնը ձեռքէ պիտի չգտէ : Աերակուրը խիստ շատ ուտուելով ծանր հիւանդութիւններ կրնայ պատճառել, երբեմն ալ մահ . չափազանց ըմակելիքն ալ ուրիշ կողմանէ սոսկալի հետեւանքներ ունին, որով հետեւ բալոր խելքերնիս կ'առնեն ու անբան անասնոց կը հաւասարցրնեն ըգմեզ : Չկայ այնպիսի մալութիւն մը որ զմարդս այնչափ արհամարհելի ընէ ինչ պէս գինեմզութիւնը : Աւ իրաւցընէ, զինեմոլ մարդուն վրայ ինչ համարում կրնայ մէկը սւնենալ, ինչպէս կրնայ անոր վստահիլ երբ մատածէ թէ գինեմն լութիւնը ամէն տեսակ անխելքութեց ու զեղսութեանց աղքիւրն է : Վրչափ գործաւոր, արուեստաւոր մարդիկ առանց մտիկ ընելու իրենց որդւոցը խեղձ ձայնին որ իրենցմէ հայ կ'ուզեն, շաբաթուան մը վաստըկածնին կ'երթան գինետուններու մէջ իրենց մոլութեանը կը զոհէն : Վրչափ անխոհեմ երիտասարդներ ալ կան, որ փոխանակ հոգւոյ ու մարմնոյ այնչափ օգտակար կըրթութեանց ետևէն ըլլալու, կամաց կամաց իրենք զիրենք գինեմզութեան կու տան, որով ամէն պարտքերնին ալ կը մունան : Վհ, ամէն բանէ աւելի աս

ամօթալից ախտէն փախչելու է , որ ին-
չուան զմարդ իր աչքին առջելը անսարդ
կ'ընէ , ու պիղծ անսանոց կը հաւասար-
ցընէ՝ որ հրեշտակաց նմանելու համար
ստեղծուած է : Ինութեան բարիքը
վայելենք , բայց նայինք որ անոնք մեր
խասուելուն պատճառ ըրլան :

Ինդհանրապէս ըմպելիքները զովա-
ցուցիչ , սննդարար , համեզ կամ ոպելից
էն :

Պարզ ջուրը ծարաւ կ'անցընէ , ստա-
մոքսին մէջի կերակուրը կը զատէ ու
մարսողութիւնը կը դիւրացընէ :

Խնձրեի ջուրը ամէն ջրէն աւելի ա-
ռողջարարն է . վասն զի զուա կ'ըլլայ ,
մէջը քիչ մը օդ ու ածխային թթու
կազ ունի , որով և ախորժելի համ մը
կ'ունենայ ու աւելի թեթե . է :

Չիւնի ջրին մէջ ամենեին օդ չկայ .
անոր համար անհամ , ծանր ու դժուա-
րամարա է : Իս ջրէն զգուշանալու է :

Դ ջեղջի ջուրն ալ անձրեի ջրին ա-
մէն աղէ կութիւնները կրնայ ունենալ՝
թէ որ անձրելը սկսելուն պէս մէկէն
ջուրը ջրչեղջին մէջ չթողուի . վասն զի
առջի եկած ջուրը վերէն իջնալու ատեն
օդուն մէջ որչափ որ բան գտնայ , կ'առ-
նէ հետը կը բերէ , անով շուտ մը ջրչեղ-
ջի մաքուր ջուրը կ'ապականի , մանա-
ւանդ տաք ատեն : Ա երջապէս ջրչեղ-
ները մաքուր պահելու համար ամէն
հարկաւոր զգուշութիւնները լնելու է :

Երիւրի ջուրը անձրեի ջուրն է որ
գետնի տակ կը զսուի , և երբոր առջելը
արգելք մը կուգայ որ չկրնար ծամբան
առաջ տանիլ , տեղ մը կը ծակէ , դուրս
կ'ելլէ : Իս ջրին մէջ ալ կայ օդ , ած-
խային թթու կազ , և ասոնցմէ ալ զատ
քիչ մը կրային ածխուաւ և քլորային սո-
տա :

Հորի ջուրն ալ թէպէտ նոյն սկիզբը
ունի , տակայն վազուկ ըրլալով՝ խորունկ
տեղ մը լճացեալ կեցած է , որով եթէ
անոյշ ալ ըլլայ՝ դարձեալ խմելու այն-
չափ չի գար :

Ոմէ որ գետին յատակը տւագուտ է ,

ջուրն ալ անցնելու ատեն զտուելով՝ մա-
քուր ու առողջարար կ'ըլլայ . բայց
քաղաքներու մօտենալով և կամ անոնց
մէջէն անցնելով՝ մաքրութիւնը կը կոր-
սնցընէ ու ամէն տեսակ աղտոտու-
թեամբ՝ որ մէջը կը նետեն՝ կը լեցուի :
Ի որէն մաքրուելու համար ժամանակ
պէտք է որ երկար ատեն վազելով ան-
խասակար նիւթերը ձգէ ու նորէն առ-
ջի մաքրութիւնը առնէ : Վաղաքի մը
մէջէն անցած գետին ջուրը աւելի շուտ
մաքրելու համար պէտք է թանձր աւա-
զի մը մէջէն անցընել , ուր օտար նիւ-
թերը ձգելով կը մաքրուի ու կը զտուի :
Խակ թէ որ ջուրը քիչ ըլլայ , կակուզ
կամ ծակոտիկէն քարէ և կամ ածուխի
փոշիէ անցընելով նոյնպէս կը զտուի :
Խւ որովհետեւ ասանկ զտուելու ատեն
ջուրը մէջի օդը կը կորսնցընէ , պէտք է
ան գործողութենէն ետքը ջուրը կամ
ծեծել և կամ բաց թողուլ որ օդ առնէ :

Լ ձերու , ձակներու և մանաւանդ
ձահիճներու ջուրը անմաքուր ու վաս-
սակար կ'ըլլայ . և պատճառը ան է որ
գրեթէ անշարժ կեցած է , մէջն ալ ան-
դադար կենդանիներ և ուրիշ բաներ
կ'իյնան ու ջուրը կ'ապականեն :

(Ծովաւ ջուրը աղի ու անախորժ է :
Ծովուն աղիութեան պատճառը աս է
որ մէջը միշտ կը գանուի լուծուած ջրա-
քալորային թթուուու , ստայի ծծրմ-
բուտ , մազնեսիա և կիր : Ո՞եծ օգնու-
թիւն կ'ըլլար նաւորդաց թէ որ ծովի
ջուրը կարենային անանկ զաել որ խը-
մուի . բայց դժբաղդաբար ինչուան հի-
մայ զոհ ըլլալու հնարք մը չէ զտնուած :

Ու շատ ջուր պէտք է մէկէն խմել
և ոչ ալ խիստ շուտ խմել . վասն զի ան
ատեն առանց լորձունքի հետ խառնուե-
լու կը վաղէ ստամքուր կը մօնայ , ա-
նոր գոփծողութիւնները կը զագրեցընէ
ու վրայի խոնաւ թաղանթը կը պաղե-
ցընէ . ասկէց շուտ մը կշտին ու փորուն
վրայ եղած խոնաւ թաղանթներն ալ
կը պաղին : Իս վայրկենական պաղու-
թենէն եաքը , տաքութիւնը շուտ մը
կը յաղթէ , ու սաստիկ կերպով կ'ա-
ւելնայ . անկէց կը պատճառին զանա-

զան տեսակ հիւանդութիւններ, [թոքի, կուրծքի, փորու ու նաև՝ բորբոքումն աղեաց . և այսպիսի հիւանդութիւնները շատ անգամ բժշկական դեղերով ալ չեն անցնիր :

Ատանքուր գրեթէ միշտ գաղջ ջուրը դուրս կու տայ . անոր համար է որ սիրալ ետ բերելու համար գաղջ ջուր կը խմցընեն :

Տաք , եռացած ջուրը քիչ մը որ խըմուի՞ սաստիկ բնութիւնը կը զրգուէ ու կը քրաբնցընէ :

Վրդանակը կամ մնի ջուրը տեսակ տեսակ կրնայ ըլլալ : Ո)հէ որ խոտեղէնի ջրով ըլլայ արգանակը , մէջը քիչ մըն ալ կարագ ու աղ զրուելով զովացուցիչ կ'ըլլայ ու քիչ մննդարար :

Հիւանդաց սաստիճանաբար ուժ տալու համար կրնայ նաև թեթե ու հիւթալից արգանակներ շինուիլ հորթու մսով , վաւեկի , գորտի ու խեցափառի ։ Ջրով , որոնց մէջ կրնայ նաև քիչ մը աղատքեղ կամ թթվանջուկ դրուիլ :

Ինդհանրապէս սրարարտ արգանակները աւելի մննդարար են քան թէ անժուք՝ արգանակները : Բայց միշտ զգուշանալու է որ աս արգանակներուն մէջ պղպեղ կամ մեխակ չդրուի , որ կծու կամ զրգուիչ ըլլան :

Վրդանակներու մէջ տարբեր նիւթեր զրուելով՝ տեսակ տեսակ ապուրներ ալ կ'ըլլան :

Հացաթան՝ կամ հացէ շինած ապուրը արգանակէ աւելի մննդարար չէ . ասոր հացն ալ ըստ կարի թեթե ու աղնիւ ըլլալու է :

Ինդեղէններու ձգմածովը շինուած ապուրները ամեննեն առողջարար կը սեպուին . վասն զի անոնք արգանակն դիրութիւնը կը բարեխտաւնեն , անժուը արգանակներուն ալ թթուութիւնը կը պակսեցընեն :

Դինին տեսակ մը ըմպելի է որ շաքարոտ պտուղներուն ջրովը կը շինուի , մանաւանդ խաղողի :

Դինին մէջ հարիւրին եօթնէն ին-

չուան քսանքընդ մնամն է ալքոու կամ օղի , տորտային թթու , մալեան թթու և քիչ մը իւղ , որ թնչ և իցե գինուց անուշահոտութեանը պատճառ կ'ըլլայ :

Վլքող կամ ողիք կ'ըսուի խմորեալ ըմպելիքներէն հանուած ողելից օղին . ասոր մէջ հարիւրին 34 $\frac{1}{4}$ թթուածին է , 82 ածիսային կազ , ու 13 $\frac{3}{4}$ ջրածին :

Դինին երբոր չափով խմուի , թէ թէ գրգուիչ զօրութիւն մը ունի ու շատ առողջարար ըմպելի է : Բայց երբոր չափէ դուրս խմուի , բնութիւնը սաստիկ զրգուելով տակնուվրայ կ'ընէ ու այլեւայլ հիւանդութիւններ կը պատճառէ , մանաւանդ ամօթալից գինովութիւնը , որով մարդ բոլորովին ինքզինքը մնունալով մեծի ու պղտիկի առջեւ խայտառակ կ'ըլլայ , մարդկութենէ կ'ելլէ ու անասնոց կը հաւասարի :

Դինին սաստիկ արգիլելու է անոնց որոնց ստամոքսը ու շնչառութեան գործարանները տկար և կամ տկարանալու պատրաստութիւն ունին . այնպիսի ատեն գինի խմելը կրակի վրայ ձեթ լեցընել է :

Վս ըմպելին ամսանկ հարկաւոր չէ որ առանց անոր ըլլայ , և կամ չխմելը վնասակար ըլլայ . մանաւանդ տղոց համար բոլորովին ալ անօգուտ է , վասն զի այնպիսի հասակի մէջ ամեննեխն իրենք զրգուիչ բանի մը կարօտութիւն չունին :

Դարեջուրը կամ կասկածուրը՝ խմուած ըմպելիք մըն է որ ամէն տեսակ արմոիքէ կրնայ ըլլալ , բաց ՚ի որոմէն : Խըրոպայի մէջ զարեջուրը զարիէ , ցորենէ , հաճարէ , ու վարսակէ կը շինեն . Հնդկաստան բրինձէ կը շինեն . Ո)հաթարստան կորեկով² . բայց Խըրոպայի մէջ բուն գարիսով ու տեսակ մը բաղեղով³ կը շինեն : Խըրոպայիք շատ տեղուանք հասարակ ջրի տեղ , մանաւանդ հիւանդութեան ատեն , մաստուտակը⁴ կը խաշեն ու անոր ջուրը կը խմցընեն որ անուշ ալ կ'ըլլայ :

1 ՏՃ. Պիւս . աբժան սույն :

2 ՏՃ. Տառը :

3 ՏՃ. Աւել . հըմէւ :

4 ՏՃ. Միւսն քէօդի :

Դաղղիացւոց գարեջուրը թեթև է , քիչ եփած , քիչ խմորած , շատ ած խային թթու կը հանէ ու շուտով կը քացիի : Երբոր մէջը բաւական բաղեղ դրուած է , զովացուցիչ կ'ըլլայ , մննդարար ու քիչ մըն ալ զրգափչ , ծարաւ կ'անցրնէ ու մարտզութիւնը կը դիւրացրնէ : Վրախտան ալ որ խմուի՝ բորբոքումն պատճառող հիւանդութեանց գէմօգտակար է :

Դնդղիացւոց գարեջուրը աւելի ուժով ու գրգռիչ է . մարդուս վրայ սաստիկ կ'ազդէ ու զինիէն աւելի կը գինով ցընէ :

Երբոր գարեջուրը աղէկ շինուած է ու չափով խմուի , ոչ երբէք վնաս կ'ընէ . միայն թէ կրնայ չափազանց դիրութիւն պատճառել :

(Եղին՝ զինաւոր մասը ալքոոլ է , ու կը շինուի թորանոցէ՝ անցրնելով , և ալքոոլի ու ջրի հետ հաւասար չափով մը խառնուելով :

Դմէն անգամ երբոր շաքարը չափաւոր տաքութեամբ ջրի մէջ խմորուող նիւթերու հետ գտնուի՝ ալքոոլ կը պատճառի :

Ը ատ վնասակարնախտապաշարում մը կայ ռամկաց մէջ որ պէտք է վերցընել , և աս է որ կը կարծէն թէ առաւօտը անօթի փորանց օղի խմելը շատ օգտակար է : Իրաւ է որ աս ըմպելին ստամքուր կը զրգուէ և անոր ուժ կուտայ . բայց թէ որ մարսուելու հտատատուն կերակուր չկայ՝ ստամքուր փուժ տեղը կ'աշխատի ու կը հոգնի . ընդ հակառակն թէ որ կերակրէն ետքը քիչ մը օղի առնէ մարդ բերանը , մարտողութիւնը կը դիւրանայ , ստամքուր ալ աշխատութիւնը կը քիցընէ : Բայց որ չափ կարելի է քիչ գործածելու է աս ըմպելին , վասն զի մէջը խիստ շատ ալքոոլ կայ , ու մէկալ ամէն տեսակ ոգելից ըմպելիքներէն վնասակար է . վասն զի անոնց մէջի ալքոոլին մասունքը ջրով , շաքարով և այլեւայլ համեմներով խառնուած է :

Ինդհանրապէս ամէն տեսակ պէլից ըմպելիքներէն պէտք է զգուշանալ , մանաւանդ օղիէ , որ դժբաղդարար շատ տեղ սովորական ըմպելի մը գարձած է , մանաւանդ արեւելք , վասն զի մարդուս ներսը կ'այրէ կը մրկէ :

Ինծորի ջուրը խմորուելով տեսակ մը ըմպելի կ'ըլլայ որ խնծորածուր կամ խնծորողի կ'ըսուի , ու խաղող չգանուած երկիրները գինիի տեղ կը գործածուի , ինչպէս Դաղղիոյ հիւախային ու արեմուեան կողմերը : Երբոր դեռ անուշ է աս ինծորողին՝ մաքրողական զօրութիւն ունի . բայց երբոր շաքարը ալքոոլ կը դառնայ , ան ատենը ձերմակ գինիներու յատկութիւնը կ'առնու :

Տանձաջուրը կամ տանձօղին խնծորօղիէն աւելի թեթև է , քիչ մննդարար ու աւելի ոգելից . թէ որ շատ խմուելու ըլլայ՝ ջղերու վնաս կուտայ :

Ուղբաջուրը կամ մեղրօղին՝ կը շինուի մեղրը խմորելէն ետքը ջրի մէջ լուծելով : Ջրի մէջ այնչափ մեղր լուծելու է որ հաւկիթ մը մէջը ձգես նէ տակը չերթայ . ետքը բոլորը կ'եփեն կը խմորեն , և մէջը գոյացած ալքոոլը ըմպէլոյն ոգելից ու գինովցընող յատկութիւն մը կուտայ :

(Հարակը՝ կամ շաբաթը կը շինուի՝ շաքարին վրայ կրիխն ծանրութեամբ ուրիշ որ և իցէ հեղուկ լեցընելով ու մէկտեղ եփելով ինչուան որ քիչ մը թանձրութիւն առնէ : Ը ատ անգամ բըժիշկները իրենց դեղին սաստկութիւնը օշարակով կը բարեխառնեն :

Լյահուեն , իրովամն ու չայը համեմային ըմպելիքներ են , որոնց դառնութիւնը կարելու համար մէջը շաքար ու կաթ կը դնենք :

Լյահուել ըառւած ախորժահամ ըմպէլիքն մեղմ կերպով ջղերուն ուժ կուտայ , և ուրիշ ըմպելիքներէն քիչ վնաս կ'ընէ : Հափով առնուելու որ ըլլայ՝ մեղմով ու ախորժելի կերպով ստամքուր կը տաքցընէ , մարտզութեան կ'օգնէ , առեան շրջանը կը զօրացընէ , մոտաց գոր

ծունէութիւնը կ'արթընցընէ , սիրալ կը բանայ ու միաքը կը սրէ : Ի՞ս ըմակելին աւելի կը յարմարի հիւթեղ ու մաղասային խառնուածք ունեցողներուն , անոնց որ գէր են ու միանգամայն տիար ու վատառողջ , որ կերածնին դժուարաւ կը մարսեն , և վերջապէս ուսումնականաց ու չնչարգել մարդկանց :

Խաչուէն օգտակար չէ պատանեաց , արիւնային , մաղձային և կամ սեամաղձային խառնուածք ունեցողներուն , նիհար , ջղոտ ու դիւրազրգիու մարդկանց , անոնց որ կերակուրը շուտով կը մարսեն , և կամ մորթի և արեան հիւանդութեանց ենթակայ են :

Ի՞սոնք որ մէյմը վարժած են խաչուէն խմելու , կը հարկադրին միշտ խմելու . բայց որչափ ալ ախորժելի ըլլայ խաչուէն , խմել չակողներուն խրատ կու տանք որ չվարժին :

Կայելու է շատ կարի որ խաչուէն շատ թանձր ըլլայ :

Չիքոլաթը կը շինուի քաքաղի բոհրած կուտերովը , շաքարով ու այլ և այլ համեմներով , ինչպէս են կինամոն , վանիլիա , և նու : Չիքոլաթը խաչուէին չափ գրգռիչ չէ , բայց աւելի մննդարար է՝ մէջը աւելի խիւս ու համեմային եղ ունենալուն համար : Չիքոլաթին աղէկութիւնը շինելուն կերպէն ալ շատ կախուած է : Խըրը քիչ բոհրուած ըլլայ՝ զօրացուցիչ է , այսինքն շատ սրնունդ կու տայ ու դիւրամարա է . երբոր աւելի բոհրուի , գրգռիչ կ'ըլլայ ու մարսողութիւնը կը դիւրացընէ : Խակերբոր գէշ շինուի՝ դժուարամարա ալ կ'ըլլայ . և աս է թերեւս պատճառը որ չիքոլաթը ոմանց դժուարամարա կու գայ . անոնք աղէկ կ'ընեն որ վրայէն ջուր խմեն :

Չայը թէ որ թեթև եփուի , այսինքն շատ ջրին մէջ քիչ չայ դրուի , կրնայ մարսողութիւնը դիւրացընել . իսկ թէ որ թանձր ըլլայ՝ կը գրգռէ ու ջղոտ մարդկանց վրայ սաստիկ այլայլութիւն կը բերէ : Չինացիք շատ կը գործածեն

չայը , նոյնապէս նաև շատ հիւսիսային ազգեր : Խըրապայի մէջ չայի գործածութիւնը 1666էն 'ի վեր մտեր է :

Դիմիի քացախը ամէն քացախէ աղէկ է . ասիկայ ալ մէկալ թթուներուն պէս զովացուցիչ , պնդացուցիչ , ու գըրգուիչ է , թէ որ շատ բարկ ըլլայ : Քացախը մարդուս փորոտեաց վրայ մեծ ազգեցութիւն ունի , և աս բանս անկեց ալ յայտնի կ'երեւնայ որ գէր մարդիկ երբոր շատ քացախ խմեն՝ կը սկսին նիհարնալ : Քացախը ամէն բանի մէջ ալ չափով գործածելու է : Գրախառն քացախը վնասակարութիւնը կը կորսընցընէ ու ամէն տեսակ թթուաշ ըմպէլիք ներու տեղ կընայ գործածուիլ :

Ո՞եղախաւն ջրին մէջ քանի մը կաթիլ քացախ որ դնես՝ առողջարար ըմպէլի մը կը դաւնայ , մանաւանդ փոխազրական ջերմերու ատեն :

Ի՞ս գլուխը մընցընելէն առաջ կ'ուղեմ հասկցընել , թէ գինեմոլութիւնը ինչ ամօթալի սովորութիւն է , և թէ ոգելից ըմպէլիները ինչ սոսկալի հետևանքներ կ'ունենան երբոր չափէ դուրս խմուին :

Դինովութիւնը միշտ մարդուս ուղեղին վրայ այլայլութիւն կը բերէ : Ի՞նդ հանրապէս գինովութենէ առաջ մարդուս վրայ չափէ դուրս տաքութիւն ու կարմրութիւն կուգայ , երեսը , վզին և քունքերուն երակները կ'ուռին , համառութիւնը , տեսութիւնն ու լսելիքը կը տկարանան ու կը կորսուին . և գինովը սաստիկ ծարաւը անցընելու մըսքով՝ անդագար գինի կը խմէ : Ի՞կանջները կը խօսին , և ինքը ոչ իր ձայնը կը լսէ և ոչ ուրիշներունը . աչուրները կը խոլորին ու արցունք կը թափեն . ամէն բան երկուք կը տեսնէ , միտքը կը թմրի ու գլուխը կը պտըտի . լեզուն կը ծանրանայ ու կակազելով հաղիւ կը խօսի . մտածութիւնները կը խառնափնդորին , մէկ խօսքը մէկալին չյարմարիր , և ան ամէն գէշ յօժարութիւնները որ խելքով ու ամօթով կը սանձուէին , համարձակութիւն կ'առնեն : Ա արի ըլլթունքը կը կախուի ու բերնէն ըլլթունք

կը վազէ , քիչ մը շնրժմունք որ ընէ՝
սիրտը ետ կուգայ . ոտքի վրայ չի կրնար
կենալ , ու ոտք ալ ելէ նէ՝ հաւասա-
րակշռութիւնը շուտ մը կը կորսնցրնէ ,
ծանրութեամբը գետին կ'իյնայ , ոչ
կ'ուզէ ոտք ելլել և ոչ ալ կրնայ :

Ենա ասանկ կ'ըլլայ գինով և ոգե-
լից ըմալելքներով ինքզինքը կորսնցու-
ցած ու անբան դարձած մարդը , ուրիշ-
ներուն ծիծաղելի և ինքն իրեն նախա-
տինք :

ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Տեսաբանացոյց գործի :

ՏԵՍԱՐԱՆԱՑՈՅՑ գործին ամէնացոյց՝
ըսուած գործւոյն տեսակ մընէ , որոյ ար-
գասիքը աւելի ընդօրինակութեան կա-
նոններէն և պայծառ լուսաւորութե-
նէ մը աւաջ կուգան , քան թէ ոսպնա-
ձեներէն : Ալցուցընէ այլ և այլ բնական
կամ արուեստական երեելի տեսարան-
ներ , ինչպէս ջրվէժ , ծառազարդ Ճե-
մելիք , զարմանալի շէնքեր , հրամանա-
ներ , նաւահանգիստներ , և այլն : Դի-
տովը կը կենայ պլտիկ պատուհանի մը
ետև ացքը վրան դրած , և այս պատու-
հանը հաստատուած է սենեկին տախ-
տակամած պատին վրայ՝ որ սե ներկած
պիտի ըլլայ , իսկ սենեակը պէտք չէ
որ շատ լուսաւոր ըլլայ : Ոչէ որ գոր-
ծին յարմար գիրքով զրուի , անանկ կը
զուարձացընէ տեսնովը որ կարծես թէ
բուն տեսարանը դիմացդ է : Տեսա-
րանացոյցը կատարելագոյն ընելու հա-
մար հարկաւոր են առ դիտովութիւն-
ներս . առ . Տեսարանին պատկերը շի-
նուած պիտի ըլլայ ընդօրինակութեան
կամոններով , ու ամէն թերատուեր
դոյներով , և որչափ ընտիր ըլլայ քա-
շուածքը , այնչափ աւելի աղէկ կ'երեայ
գործւոյն մէջ : Ե . Պատ պատշաճի լու-

սաւորուի արեւու կամ ցորեկուան պայ-
ծառ լուսովը . բայց պէտք է զգուշանալ
որ չըլլայ թէ լուսաւորող լսար զարնէ
ուղղակի գիտողին աչքին , հապա տե-
սարանէն ցոլացածը : Ե . Պատուհանը՝
որուն վրայ դիտողը աչքը բռնած է ,
պիտի ըլլայ տեսութեան կէտին վրայ ,
որոյ ուղղութեամբը քաշած է նկարիչը
զառարկաները , վասն զի այս դիրքով
կը տեսնայ քաշուած առարկաները այն
տեսաբանական անկեամբ , ինչ ան-
կեամբ որ կը տեսնար բուն առարկա-
ները՝ թէ որ անոնց մօտ երթալու ըլ-
լար : Ե . Ենպէս կամոննաւորուած պի-
տի ըլլայ տեսութեան չափը , որ պատ-
կերին շրջանակը չտեսնուի , հապա
միայն առարկայէն եկած ճառագայթ-
ները ընդունի :

Տեղը կամ սենեակը , որոյ մէջ որ
այս երեսոյթները կը ցուցուին , բաժ-
նուած է շիտակ տախտակամած պա-
տով մը , որոյ գիտողներուն կողմը եղած
երեսը սե ներկուած է , իսկ մէկալ կող-
մը Ճերմակ , կամ Ճերմակ թղթով պա-
տած , ու այս Ճերմակ կողմը անանկ
պէտք է զնել՝ որ դրսի պատուհաննե-
րէն ընդունած լսուցողացընէնկարուած
պատկերին վրայ , որ իր բնական դիր-
քին յարմար յենարանի մը կոթնած է :
Ե . յս տախտակիս վրայ կը շինուի կը
կամ քառակուսի՝ իրեքէն ինչուան չորս
բթացափ մեծութեամբ ծակ մը , և այս
ծակին մէջ կը հաստատուի այնչափ եր-
կայն խողովակի մը ներսը սե՝ որ կարենայ
բովանդակել իր մէջը պատկերին ամ-
բողջ մեծութիւնը , զոր այնպիսի դիր-
քով պէտք է կեցընել խողովակին դի-
մացը , որ մէշտ անխախտ մնայ նկարչին
ընտրած տեսութեան կէտին վրայ : Ալ-
դրուի այս խողովակիս բերանը ոսպնա-
ծե մը , որոյ վառարանին երկայնութիւ-
նը պիտի ըլլայ 18էն ինչուան 24 բթա-
ցափ , անանկ յարմարցընելով այս ոսպ-
նածել՝ որ միշտ պատկերը ոսպնածեին
վառարանին վրայ իյնայ : Ե . յս ոսպնա-
ծել լուսոյ ճառագայթները ժողվելով
խիստ առատութեամբ կ'ուղղէ աչքին
ըիրերուն , ու ասանկավ կ'աւելցընէ